

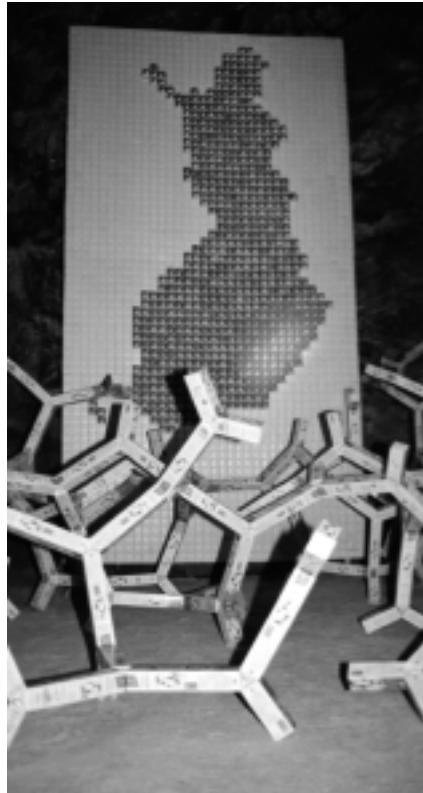
UUTISIA

Suomen kartta maitotölkeistä

Hollantilainen **Johan Verkerk** muotoilee esineitä tyhjästä maitotölkeistä. Harrastus alkoi jo lapsena, kun hän teki leikkikaluja pakkausmateriaalista itse – leluista oli niukkuutta.

Vuodesta 1962 Suomessa asunut plasminen mainossuunnittelija on työskennellyt mm. Raision kauppapilaitoksen somistuksen opettajana. Myös siellä maitopurkit soveltuivat opetuksessa plastisen ajattelutavan kehittämiseen. Turussa sijaitsevassa ateljeessa on lukuisia tölkieksineitä. Kookkain niistä on noin 4 metrin korkuinen Suomea esittävä seinäkartta. Idean Verkerk sai maanmittaustusta opiskevalta pojaltaan.

Ensi kesän Retretin luolastoon Verkerk on laatinut tilateoksen, jossa maitopurkit ovat keskeistä rakennusainetta. Takaseinänä oleva, noin 5 metrin korkuinen Suomen kartta muodostaa teoksen keskeinen elementin. Sen edessä on maitopurkeista rakennettu ”rihmasto”. Teokseen kuuluu myös turkulaisen sel-

lotaiteilijan **Eija Huhtalan** soittama ”Kotimaan ompeli Suomi” sekä valoefektit.

Suomen kartta sisältää noin 4 000 maitotölkkiä. Kun Suomi käsittää runsaat 3 700 peruskarttalehteä, vastaa yksi maitopurkin pohja likimäärin peruskarttalehden kokoa teoksen mittakaavassa!

Taidekeskus Retretti Punkaharjulla esittelee kesällä 2002 Venäjän ja Ranskan taidehistorian mestariteoksia, taiteilijoina mm. Repin, Polenov, Siemiradski, Malevits, Kuzma Petrov-Vodkin ja Filonov sekä Courbet, Doré, Cézanne, Monet ja Pissarro. Retretti on auki 30.5.–25.8.

MAANMITTARI(A) NAURATTAA

OIKEUDESSA SATTUNUTTA

Korkeimman oikeuden tuoreen ohjauksen vuoksi kiinteistötoimituksissa annetaan nykyisin runsaasti erilaisia valitusosoituksia, vaikkei kukaan niitä pyytäkään. Mieleen tulevat helposti vanhat 70- ja 80-lukujen ajat, jolloin asianosaisten poissaolon vuoksi vastaavanlaisia papereita jätettiin varmuuden vuoksi pihakeinuihin tai kiinniteltiin puihin. Tuollainen menettely on tietysti varsin huomaavaista muttei aivan ongelmontakan. Pohjois-Suomen maa-oikeus oli nimittäin joskus vuosikymmeniä sitten lähtenyt Oulusta peräti Utsjoelle asti, koska eräs maanomistaja oli silloin hyväksytyn tavan mukaisesti toimittanut maanmittauskonttoriin paperin, jossa oli hänen allekirjoituksensa, nimensä ja osoitteensa lisäksi kirjoitus ”Valitan toimituksesta”. Kovin paljon tutkimista tässä jutussa ei kuitenkaan ollut, sillä perillä Utsjoella maa-oikeus saikin kuulla, ettei toimituksessa mitään huomauttamista ollut. Väittämänsä mukaan kyseinen henkilö oli vain tehnyt ”valituksensa”, koska saamansa valitusosoituksen takia

hän oletti sen olevan toimitusprosessin olennainen osa!

Joskus kultaisella 60-luvulla eräs maanmittausauskultantti oli saanut käsiteltäväkseen hankalan rajankäynnin. Aiheeseen liittyvät toimituskartat olivat vuosikymmeniä vanhat, eikä lähimailta löytynyt juurikaan paikantamista helpottavia sidepisteitä. Ankaran sovittelun jälkeen asiassa saatiin aikaiseksi sovinto, mikä vahvistettiin toimituspöytäkirjan allekirjoituksin. Jostakin syystä riidan toinen osapuoli kuitenkin valitti silloiseen maanjako-oikeuteen, mikä jopa hieman muutti tehtyä päätöstä. Istunnon jälkeen toimitusinsinööri kysäisi lääninmaanmittausinsinööriltä, joka siihen aikaan oli oikeuden vakinainen jäsen, millä ihmeellä tuollainen ratkaisu oikein saatiin aikaiseksi? Kokenut virkamies tunnusti, ettei oikeudella todellakaan ollut asiassa toimitusinsinööriä parempaa tietoa. Toimitus oli kuitenkin palautettu uudelleen käsiteltäväksi, koska kysymyksessä oli auskultantin ensimmäi-

nen maa-oikeusjuttu, jollaista ei yleensä vahvistettu sellaisenaan jo lain kunnioittamissyistä!

Aivan 70-luvun alkupuolella olin maa-oikeudessa seuraamassa erään toisen insinöörin johdolla suoritetun yksityistietoimituksen käsittelyä. Normaalin tyylin mukaisesti oikeus kuuli asianosaista parin tunnin ajan, suoritti katselmuksen paikan päällä sekä julisti tuomionsa neuvottelun jälkeen. Päätöksessä ei kuitenkaan otettu lainkaan kantaa itse pääasioihin, vaan muotovirheen vuoksi toimitus yksinkertaisesti palautettiin uuteen käsittelyyn. Kokematon kun olin, niin kysäisin maanmittauskonttorin edustajalta, olisiko uudelle toimitusinsinöörille annettavissa mitään epävirallista neuvoa? Sellaisen kyllä sainkin, sillä kyseisen tarkastaja ilmoitti ylväästi, että ”toimituksessa on meneteltävä lain mukaisesti”. Sillä ohjauksella toimitus sitten aikanaan väännettiin päätökseen.

**Tapauksia muisteli
Vesa Walamies**